

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน คงอยู่อย่างซื่อสัตย์ต่อพ่อที่แท้จริง แล้วลูกจะเฝ้าแต่สะสมหลายล้านเท่าในทุกย่างก้าว

คำถาม: การได้มาซึ่งการบรรลุผลใดที่ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าสามารถทำให้ลูกได้รับ?

คำตอบ: ผู้คนปรารถนาที่จะได้รับความสุขและความสงบ ลูกได้รับความสงบในดินแดนแห่งการหลุดพ้นและความสุขในการหลุดพ้นในชีวิต ดังนั้นไม่มีใครนอกจากพระเจ้าสามารถทำให้ลูกสามารถบรรลุถึงการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เวลาลูกๆ ควรจะรู้สึกเมตตาต่อดวงวิญญาณที่กำลังเร่ร่อนไปทั่ว ผู้ที่นำสงสารกำลังเร่ร่อนไปทั่วด้วยการเสาะแสวงหาหนทาง ลูกต้องชี้หนทางแก่พวกเขา

เพลง: ในหนทางของความยุติธรรม

โอมชานติ เพลงนี้เป็นไปสำหรับลูกๆ ด้วยเช่นกันเพราะเพียงลูกๆ เท่านั้นกำลังทำตามหนทางแห่งสัจจะและกำลังทำตามกำหนดของบาบาที่แท้จริง บ้างก็ก้าวไปอย่างดีมากในขณะที่ผู้อื่นไม่ได้ทำเช่นนั้น ผู้ที่ทำตามหนทางนี้อย่างดีมากจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ผู้ที่ไม่ทำตามหนทางนี้ไม่สามารถจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกต้องอยู่อย่างซื่อสัตย์กับพ่อและเจ้าบ่าว เพราะลูกกำลังได้รับการกำหนดที่แท้จริงของท่าน ผู้อื่นทั้งหมดให้การกำหนดที่ผิดๆ มนุษย์ให้การกำหนดที่ผิดๆ เท่านั้นแก่มนุษย์ เป็นที่จดจำกันว่ามายานี้หลอกลวงร่างกายนั้นหลอกลวง ที่นี้มีความหลอกลวงและไม่มีสิ่งใดอื่นนอกจากความหลอกลวง ไม่มีมีความหลอกลวงใดๆ ในดินแดนแห่งสัจจะ เวลาลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อดินแดนแห่งสัจจะนั้น ลูกๆ ต้องอยู่อย่างซื่อสัตย์อย่างยิ่งกับพ่อ ในที่สุดแล้วท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ด้วยการอยู่อย่างซื่อสัตย์กับท่านลูกจะเฝ้าแต่กลายเป็นอภิมหาเศรษฐีในทุกย่างก้าว ผู้ที่หลอกลวงไม่สามารถกลายเป็นมหาเศรษฐีได้ การพูดเท็จกับพ่อนั้นเลวร้ายอย่างยิ่ง คงอยู่อย่างซื่อสัตย์เสมอ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในดินแดนแห่งสัจจะ อัจชะ นี่คือการตักเตือนสำหรับลูกๆ ดังนั้นเวลาลูกๆ ต้องเรียนรู้วิธีการที่ชาญฉลาดที่จะอธิบายแก่ผู้ที่ไม่รู้คิด เหตุใดพวกเขาถึงเรียกว่าไม่รู้คิด? เพราะพวกเขาไม่มีความเข้าใจใดๆ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าคือผู้เดียวที่สร้างโลกมนุษย์และดังนั้นท่านเป็นผู้สร้าง อย่างไรก็ตามสิ่งสร้างไม่รู้ว่าผู้สร้างของเขาคือใคร พวกเขาทำบักดีที่จะบรรลุถึงความสงบและความสุข พวกเราเองก็เคยทำเช่นนั้นมาก่อนที่เราจะได้พบกับพ่อ ผู้คนร้องเพลงแสดงบักดีแก่กฤษณะและจดจำเขา พวกเขาทำการเพ่งเพียรทางจิตเพื่อจะเอาใจกฤษณะแต่พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาควรจะร้องขออะไรจากกฤษณะ พวกเขาไม่รู้ว่าใครได้สร้างพวกเขา ลูกๆ รู้ว่าจนกว่าลูกได้พบกับพ่อลูกก็ได้ทำพิธีแสดงบักดีรูปแบบต่างๆ มากมายและทำการเพ่งเพียรทางจิตในประเภทต่างๆ มากมาย อะไรคือผลลัพธ์ของการทำทั้งหมดนั้น ไม่มีสิ่งใดเลย โลกต้องกลับมาสู่โดยประธาน พวกเขาไม่แม้กระทั่งคิดถึงว่าพวกเขาจะได้รับสิ่งใดหรือไม่ด้วยการเพ่งเพียรทางจิตทั้งหมดนั้น เวลาลูกเข้าใจว่าลูกไม่ได้รับสิ่งใดเลย สิ่งที่เขาต้องการไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร ชันยาสชี้พูดว่าพวกเขากำลังทำการเพ่งเพียรทางจิตเพื่อไปสู่ดินแดนนิพพาน อย่างไรก็ตามใครบางคนก็รู้หนทางไปที่นั่นและเคยอยู่ที่นั่นและกลับมาก็ควรจะแสดงหนทางแก่ผู้อื่น ไม่สามารถมีใครอื่นแสดงหนทางได้ ผู้ที่ลงมาก็จะต้องกลับมาใช้ชาติเกิด พวกเขาต้องเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด จนถึง เวลาสุดท้าย ทุกคนต้องคงอยู่ที่นั่นจนกระทั่งต้นไม้อิโลกมนุษย์ไปถึงสภาพของการเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์และโลกนั้นถูกทำลาย พวกเขาเชื่อว่าผู้คนมากมายได้หลอมรวมไปในแสงหรือได้กลายเป็นผู้อาศัยของดินแดนสุขาวดีหรือได้ไปสู่สวรรค์ ในความเป็นจริงไม่มีใครได้ไปสู่สวรรค์ พวกเขาไม่รู้สวรรค์อยู่ที่ใด ดินแดนนิพพานอยู่ที่ใด มีอะไรอยู่ที่นั่นหรือเมื่อไรดวงวิญญาณต้องกลับไปจากที่นั่น ลูกรู้ทั้งหมดนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ถามใครก็ตามที่มว่าท่านต้องการอะไร? พวกท่านมีกูรูดังนั้นพวกท่านมีความปรารถนาใดในหัวใจของพวกท่าน ในความเป็นจริงลูกๆ บรรพาสรู้ถึงความปรารถนาของพวกเรา พวกเขาไม่รู้ถึงสิ่งที่พวกเราต้องการหรือพวกเราควรมีความปรารถนาใด? หากพวกเขาไม่ชอบบางสิ่งที่นี่ พวกเขาต้องทำการเพ่งเพียรทางจิตที่ได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนั้น มีเพียง 2 ดินแดนสำหรับลูกๆ ที่จะต้องไป ดินแดนนิพพานคือดินแดนแห่งความสงบที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ลูกต้องการไปสู่ดินแดนนั้นไหม ลูกๆ ควรจะมีความเมตตาต่อพวกเขา ผู้ที่นำสงสารกำลังเร่ร่อนไปทั่ว ไม่มีใครรู้หนทางไปที่นั่น มีเพียงผู้นำทางเดียวเท่านั้น ผู้เดียวที่ปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์และพาพวกเขาไปสู่ดินแดนแห่งความสุขคือผู้เดียวกันกับผู้ที่ทำให้ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิต จนกว่าท่านมาเท่านั้นไม่เช่นนั้นแล้วไม่สามารถมีใครบรรลุถึงการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต พ่อผู้เดียวมีทรัพย์สินสมบัติทั้งสองนี้ จนกว่าพระเจ้ามาหาผู้ทำบักดีไม่เช่นนั้นเขาไม่สามารถได้รับสิ่งนั้น ในสวรรค์มีทั้งความสุขและความสงบ เหตุใดลูกจึงพูดถึงความสงบ เพราะไม่มีการบรรพาสหรือต่อสู้ที่นั่น อย่างไรก็ตามดินแดนของความสงบ

ที่แท้จริงคือดินแดนนิพพานที่ลูกๆดวงวิญญาณทั้งหมดคงอยู่ในความเงียบสงบ เมื่อดวงวิญญาณได้รับอวัยวะเขาก็พูด ดังนั้นทั้งความสุขและความสงบที่นั่น มีความสุขจากความมั่งคั่ง มีทรัพย์สมบัติมากมายที่นั่น ที่นั่นไม่มีทรัพย์สมบัติใดๆ และผู้คนก็แทบจะไม่สามารถรับประทานขนมปัง 1 แผ่นได้ หรือผู้ที่มียศฐาบรรดาศักดิ์ก็มีเครื่องอำนวยความสะดวกทั้งหมดของเครื่องบินและพระราชวังใหญ่โต ดังนั้นลูกจำเป็นต้องมียศฐาบรรดาศักดิ์และความสงบด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมีร่างกายที่ปราศจากโรคภัยด้วย เป็นพ่อที่ให้ทั้งหมดนั้นแก่ลูก มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่ายุคเหล็กนี้เป็นดินแดนของความทุกข์ โลกใหม่คือดินแดนแห่งความสุข ไม่มีความทุกข์ใดที่นั่น ที่นั่นมีทุกสิ่ง: ความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุข อีกสิ่งหนึ่งนั่นคือดินแดนแห่งการหลุดพ้น ไม่สามารถมีใครอยู่ที่นั่นเป็นนิรันดร์ อย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณต้องกลับมาใช้ชาติเกิดและเล่นบทบาทของพวกเขา ดวงวิญญาณอยู่ในอาณาเขตที่สูงสุดจนกว่าบทบาทของพวกเขาเริ่มต้น ลูกจดจำบ้านที่แสนหวานที่แท้จริงของลูก มีจำนวนนักแสดงที่จำกัดในการแสดงละครเวที: มีนักแสดงจำนวนมากเท่านี้ในการแสดงละครเวทีที่นั่น ละครนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วเป็นนิรันดร์ มีจำนวนที่จำกัด มีขีดจำกัดของเทพ 330 ล้านในบาร์ด ในเวลานี้หลายต่อหลายคนก็ถูกแปรเปลี่ยนไป ดังนั้นเมื่อใครบางคนมาก่อนคนอื่นใดถามพวกเขาว่าพวกเขานั้นปรารถนาสิ่งใด? พวกท่านต้องการอะไร? ไม่มีประโยชน์ใดในการเพียงแต่ได้รับการเหลือบมอง ผู้คนโดยทั่วไปแล้วก็ไปหาครูด้วยความปรารถนาบางอย่าง ความปรารถนาหนึ่งคือการได้มาซึ่งบางสิ่งและได้รับพรที่จะมีชัยชนะในบางสิ่ง บ้างก็พูดว่าแสดงหนทางเช่นนั้นแก่พวกเราที่เราจะสามารถอยู่อย่างสงบได้ตลอดเวลา จิตใจนั้นร้ายกาจอย่างยิ่ง บอกพวกเขาว่า: พวกท่านจะพบความสงบได้ในอาณาเขตสูงสุด หนึ่งนั่นคือดินแดนแห่งความสงบ อีกหนึ่งนั่นคือดินแดนแห่งความสุข และสิ่งที่สามคือดินแดนของความทุกข์ บอกพวกเราว่าท่านต้องการอะไร แล้วเราก็จะสามารถบอกท่านได้ว่าท่านควรจะทำอะไรเพื่อยุติทางจิตหรือความเพียรพยายามใด การเพียรพยายามทางจิตและความเพียรพยายามนั้นเป็นสิ่งเดียวกัน ผู้ทำปดตีทำการเพียรพยายามทางจิตเพื่อที่จะไปที่ใดที่หนึ่งหรือเพื่อกลับไปสู่อาณาเขตสูงสุด ไม่สามารถมีใครบรรลุถึงการหลุดพ้น ละครนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วเป็นนิรันดร์ และแล้วชั้นยาสซีต้องกลับไปสู่ศาสนาของการสละละทิ้งของพวกเขา ศาสนาคริสต์ก็จะก่อตั้งขึ้นโดยพระคริสต์อย่างแน่นอน ในยุคทอง โลกใหม่ มีทุกสิ่ง ความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุข นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข ชีวาลัย นี่คือโรงค้าประเวณี พวกท่านต้องการอะไร พวกท่านต้องการความสงบหรือ พวกท่านจะพบสิ่งนั้นในดินแดนแห่งความสงบ สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อบทบาทของผู้คนของดินแดนแห่งความสุข นั่นคือ บทบาทของเหล่าเทพได้เริ่มต้นขึ้นและแล้วทุกคนก็จะต้องมาเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาตามลำดับกันไป หากลูกทำความเพียรพยายาม ลูกเองนั้นก็จะต้องไปสู่ดินแดนสุขาวดี ลูกควรจะล่อใจพวกเขาด้วยบาร์ดซึ่งเคยเป็นดินแดนสุขาวดี เพียงจากพ่อเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกนี้ ท่านมาและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกๆ หากพ่อจะไม่อยู่ที่นั่นลูกจะตระหนักรู้จักท่านได้อย่างไร? ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะเชื่อว่าพวกเขาคือลูกๆของพระเจ้า หากพวกเขาจะพูดเช่นนั้นเราก็จะถามพวกเขา: OK บอกฉันว่าพระเจ้าสร้างอะไร? ท่านสร้างสวรรค์ ดังนั้นเหตุใดพวกท่านจึงเร่ร่อนไปทั่วในนรกเล่า และแล้วลูกก็ต้องบอกพวกเขาเกี่ยวกับ 84 ชาติเกิด พระเจ้าส่งพวกท่านไปสู่สวรรค์และหลังจากที่ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้พวกท่านจบสิ้นลงในนรก เวลานี้ 84 ชาติเกิดได้มาถึงจุดจบ แล้วพวกท่านไม่รู้สิ่งนี้แต่พวกเรากำลังบอกท่าน เริ่มแรกพวกท่านอยู่ในสวรรค์และแล้วท่านก็ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้ท่านต้องจดจำพ่อและสวรรค์ พวกท่านต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว อธิบายแก่ชั้นยาสซีด้วยว่า: ของท่านคือหฐโยคะ ในขณะที่นี่คือราชาโยคะ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกท่านพวกท่านต้องอยู่อย่างดอกบัว นี่คือนหนทางครอบครัว นหนทางสันโดษของพวกท่านแยกห่างไปอย่างสมบูรณ์ นี่คือนหนทางครอบครัวที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตบาบาเองก็บอกพวกเราด้วยว่า: เวลานี้จดจำพ่อและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ภาระของบาบาจะได้รับการปลดปล่อยเมื่อลูกจดจำพ่อ มีเพียงสองสถานที่ที่ซึ่งพวกท่านจะสามารถได้รับความสงบและความสุข พวกท่านต้องการอะไร พวกท่านต้องการไปสู่สวรรค์ไหม ได้มีการจดจำกันว่า: ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ หากพวกท่านต้องการความสุขที่ไม่สิ้นสุดและแล้วศึกษาราชโยคะ ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้าน พวกท่านต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ไม่มีการบีบบังคับใด คนใดคนหนึ่งสามารถคงอยู่ที่นั่น หากหนึ่งในพวกเขาไม่ได้จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ อีกบุคคลหนึ่งต้องไม่ยึดเหนี่ยวอยู่กับผู้หนึ่ง จดจำพ่อและมรดกและอยู่อย่างบริสุทธิ์ ชั้นยาสซีได้เขียนไว้ว่า: ฉันคือผู้เคร่งศาสนาแต่ฉันไม่รู้หนทางที่แท้จริง ฉันเคยได้ยินมาว่าฉันจะสามารถพบหนทางจากพวกท่านได้ ดังนั้นเวลานี้ฉันควรจะทำอะไร หากฉันเป็นของพวกท่าน สาวกทั้งหมดของฉันก็จะมาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีใครเป็นของบาบาในวิธีนั้น เขาคิดว่าสาวกของเขาจะยอมรับสิ่งใดก็ตามที่เขาบอก อย่างไรก็ตามสาวกเหล่านั้นจะไม่ทำเช่นนั้น จากการได้ยินชื่อบราห์มา กุมาริ พวกเขาจะพูดว่ามีการร้ายเวทมนต์แก่กูรูนั้น ใช่ บางคนอาจปรากฏตัวขึ้น แต่พวกเราไม่ได้กำลังจะครอบครองอาศรมของชั้นยาสซี ยกตัวอย่าง บางคนอาจเข้าใจว่าหนทางนี้ดี แต่นั่นจะหมายความว่าพวกเราจะดูแลอาศรมของเขาหรือ? ใช่ลูกสาวสามารถที่จะไปและให้คำบรรยายที่นั่นและหากพวกเขาชอบสิ่งนั้นที่นั่น พวกเขาก็จะอยู่ที่นั่น แต่เราจะทำอะไรกับอาศรมของเขาเล่า? เขาได้เขียนว่า: ฉันสามารถที่จะมาและรับคำสอนบ้างได้ไหม? ลูกต้องเขียนถึงพวกเขา: พวกท่าน

กำลังทำการเพ่งเพียรทางจิตเพื่อจะไปไหน? พวกท่านกำลังทำสิ่งนั้นด้วยเป้าหมายและวัตถุประสงค์ใด? พวกท่านต้องการพบปะกับใคร? ท่านต้องการไปไหน? ท่านคือพระโยคีชั้นยาสซีในขณะที่ของเราคือราชาโยคะ เป็นพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่กำลังสอนสิ่งนี้ ยุคเหล็กนี้คือดินแดนแห่งความทุกข์และยุคทองคือดินแดนแห่งความสุข มองดู ! มีศาสนามากมายอย่างยิ่งและมีการบราและทะเลาะเบาะแว้งมากมายอย่างยิ่งในยุคเหล็ก ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียว นั่นคือโลกที่สโตประธาน ราชาราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาเป็นเช่นนั้น ทั้งหมดนั้นสโตประธาน ที่นี้ราชาราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาเป็นเช่นนั้น: ทั้งหมดดโมประธาน นี่คือป่าของหนามและนั่นคือสวนดอกไม้ ดังนั้นมีเพียง 2 หนทางหลุยยะและราชาโยคะ ราชาโยคะนี้เป็นไปเพื่อสวรรค์ ลูกจะกลายเป็นราชาเหนือราชาในสวรรค์ เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ก่อตั้งสวรรค์ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูก หากชั้นยาสซีพูดว่าพวกเขานั้นชอบที่จะคงอยู่ในหนทางสันโดษเท่านั้น พวกเขาจะไม่สามารถรับความรู้ได้ พวกเขาจะต้องอยู่ในครอบครัว เป็นกฎที่ลูกจะต้องจัดหาทุกสิ่งให้แก่ผู้ที่ลูกทิ้งไว้เบื้องหลังทำความเข้าใจในสิ่งนี้อย่างชัดเจนอย่างยิ่งและแล้ว “การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน” พวกท่านทั้งภรรยาของพวกท่าน หากใครบางคนถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิด เขาก็ทิ้งพ่อแม่ของเขา ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาด้วย ก่อนอื่นลูกต้องอธิบายกฎและระเบียบ เป็นงานของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้โลกเก่านี้ใหม่ พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุด ท่านคือผู้ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ผู้เดียวที่เปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ เพียงเหล่าเทพเท่านั้นอาศัยอยู่ในสวรรค์ ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในดินแดนนิพพาน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความสงบและความสุขแก่ทุกคน พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเดียวและทำลายทุกสิ่งอื่น ผู้อื่นทั้งหมดนั้นจะไปและอยู่ในอาณาเขตสูงสุด นี่คือการสละสาง ทุกคนจะสละสางบัญญัติกรรมของพวกเขาทิ้งหมดและกลับบ้าน ดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับบทบาทของเขาเองแล้ว บ้างก็เล่นบทบาทของพวกเขากลายเป็นเวลาหลายต่อหลายชาติเกิด และผู้อื่นก็เล่นบทบาทของพวกเขากลายเป็นเวลาหลายต่อหลายชาติเกิด ทุกคนต้องกลับมามาโมประธาน ไม่มีใครสามารถกลับบ้านและไม่มีการหลุดพ้นตลอดไป และแล้วมีการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เรากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตและการหลุดพ้นก็รวมอยู่ในสิ่งนั้นด้วย หากลูกต้องการการหลุดพ้นและแล้วจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะไปหาพ่อ พ่อเองนั้นได้แสดงหนทางเดียวนี้แก่ลูก ลูกเองต้องเฝ้าแต่ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเองด้วยเช่นกัน หากลูกเฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียนลูกจะไปสู่สวรรค์ ดังนั้นชั้นยาสซีต้องกลับไปสู่ครอบครัวของพวกเรา ความกล้าหาญเป็นที่ต้องการสำหรับสิ่งนั้น มีญาณเขวาร์กิตะที่ได้มีการเขียนไว้ว่า: มีบุตรหนึ่งคนและแล้วให้มีการสละทิ้งเพื่อที่อย่างน้อยที่สุดดวงศ์สกุลของท่านจะสามารถดำเนินไปได้ ในกรณีนั้นจะไม่สามารถมีใครอยู่อย่างถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิด ปีชัมปีตาคือผู้ที่ถือพรหมจรรย์มาตั้งแต่เกิดได้รับความเคารพอย่างมาก อย่างไรก็ตามผู้คนไม่ได้มีศรัทธาในผู้อื่น: พวกเขาคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะอยู่ในการครองเรือนและไม่ข้องแวะในกิเลส อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้รับการช่วยเหลือของพระเจ้าผู้ทรงอำนาจและพวกเขาไม่มีพลังที่จะสอนราชาโยคะและก่อตั้งสวรรค์ ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าจะสามารถปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์และพาทุกคนไปสู่ความสุข พ่อมีบุญแจสุประตู่ทั้งสอง เมื่อประตู่สวรรค์เปิดขึ้นประตู่การหลุดพ้นก็เปิดขึ้นด้วย ลูกจะสามารถไปสู่สวรรค์โดยที่ไม่ได้ไปสู่การหลุดพ้นก่อนได้อย่างไร? ประตู่ทั้งสองเปิดขึ้นในเวลาเดียวกัน อัชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแด่กันลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้น จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและเพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิต กลายเป็นผู้ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเองและศึกษาเล่าเรียน
2. กลายเป็นผู้ที่มีความเมตตาและชี้หนทางกลับบ้านให้แก่ผู้ที่กำลังเร่ร่อนไปทั่ว ช่วยเหลือทุกคนให้ได้รับมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตของพวกเขามาจากพ่อ

พร: ขอให้ลูกเอาชนะมายา ผู้ที่สะสมรายได้ของหลายล้านในทุกอย่างก้าว โดยอยู่อย่างไม่ว่างเสมอ ลูกๆ ได้กลายเป็นบราห์มินเพื่อที่จะไม่ว่าง(busy)อย่างสม่ำเสมอ เพียงผู้ที่อยู่อย่างไม่ว่างคือนักธุรกิจ(businessman)ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้สามารถสะสมรายได้หลายล้านในทุกอย่างก้าว ตลอดทั้งวงจรไม่มีใครอื่นสามารถทำธุรกิจเช่นนั้น และมายาไม่สามารถมาหาผู้ที่อยู่อย่างไม่ว่างอย่างสม่ำเสมอ เพราะว่าพวกเขาไม่มีเวลาที่จะต้อนรับมายา ดังนั้น รักษาความซบซึ้งทางจิตเสมอที่ลูกมีหลายล้านในทุกอย่างก้าว อย่างไรก็ตาม

คติพจน์: มากเท่าที่ลูกมีความซบซึ้ง ลูกต้องอยู่อย่างถ่อมตนด้วยเช่นกัน
ความสำเร็จได้รับการประกัน เมื่อลูกอุทิศงานรับใช้ของลูกให้แก่พ่อ

*** โอม ชานติ ***